

ΣΧΕΔΙΟ ΟΜΙΛΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΣΤΗ

ΒΟΥΛΗ ΜΕ ΘΕΜΑ :

"ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ"

19/5/1997

Κυρίες και Κύριοι,

Η σημερινή συζήτηση στη Βουλή για την πορεία της οικονομίας, μου δίνει την ευκαιρία να αναφερθώ στη σημαντική πρόοδο που έχουμε πετύχει τους μήνες μετά τις εκλογές του Σεπτεμβρίου, στα προβλήματα στα οποία επικεντρώνεται το βάρος της οικονομικής μας πολιτικής σήμερα, και τις προοπτικές που διαγράφονται για την ελληνική οικονομία στο πέρασμα από τον 20ο προς τον 21ο αιώνα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Προεκλογικά το ΠΑΣΟΚ είχε δηλώσει κατηγορηματικά, ότι δεσμεύεται έναντι του ελληνικού λαού να ακολουθήσει μια πολιτική που θα επιτρέψει στη χώρα μας να συμμετάσχει έγκαιρα στη διαδικασία της ΟΝΕ. Είχαν αναφερθεί οι οικονομικοί και πολιτικοί λόγοι, για τους οποίους θεωρούμε ότι η πορεία αυτή είναι η μόνη

σημασίας επιδόσεις. Η πτώση του πληθωρισμού επιβραδύνθηκε το 1996, λόγω ειδικών εξωγενών επιδράσεων, όπως η τιμή του πετρελαίου και η επίδραση της κακοκαιρίας σε ορισμένα είδη τροφίμων. Η πτωτική πορεία του πληθωρισμού αποκαταστάθηκε όμως στους τελευταίους μήνες του 1996, δημιουργώντας ένα ισχυρό κύμα εμπιστοσύνης στην πολιτική που ακολουθούμε.

Οι μισθολογικές αυξήσεις που δώσαμε, επιβράδυναν επίσης τη πτώση του πληθωρισμού. Οι αμοιβές των εργαζομένων στο σύνολο της οικονομίας αυξήθηκαν κατά 3% σε πραγματικούς όρους το 1996, ενώ η παραγωγικότητα αυξήθηκε κατά 1,5%. Η περαιτέρω βελτίωση της κερδοφορίας των επιχειρήσεων, επέτρεψε μια ενίσχυση της εισοδηματικής θέσης των εργαζόμενων, το θετικό στοιχείο της οποίας ήταν η δημιουργία συνθηκών κοινωνικής ηρεμίας, με ιδιαίτερα θετικό αντίκτυπο στην οικονομία. Οι αυξήσεις που πήραν οι εργαζόμενοι όλα αυτά τα χρόνια αντανakλούν μια εξέλιξη ιδιαίτερα σημαντική. Η εξυγίανση των δημοσιονομικών και η μείωση των επιτοκίων έκαναν εφικτή μια αναδιανομή του εισοδήματος τόσο προς την εργασία, όσο και προς τα κέρδη, την παραγωγή και την επενδυτική δραστηριότητα, με συρρίκνωση των εισοδημάτων από τόκους.

Η εξέλιξη αυτή είναι ένα από τα συγκεκριμένα παραδείγματα που δείχνουν πόσο σημαντική είναι για τον ευρύτερο κόσμο των εργαζόμενων και το παραγωγικό σύστημα η δημοσιονομική εξυγίανση και η σταθεροποίηση που προωθεί η οικονομική μας πολιτική.

Τα αποτελέσματα αυτά προέκυψαν παρά την επιβράδυνση του ρυθμού μεγέθυνσης της οικονομικής δραστηριότητας στην

μας. Η ραγδαία ανάπτυξη των νέων τεχνολογιών που παρατηρείται διεθνώς δημιουργεί νέους όρους για την οικονομία, την εργασία, τον πολιτισμό και τη συμμετοχή των πολιτών στα κοινά. Η Κοινωνία της Πληροφορίας γίνεται παγκόσμια πραγματικότητα. Τις αλλαγές αυτές, αν τις αντιμετωπίσουμε παθητικά, είναι βέβαιο ότι θα κληθούμε να πληρώσουμε μόνο τις αρνητικές τους πτυχές. Όμως, οι αλλαγές αυτές δημιουργούν και νέες ευκαιρίες για την απασχόληση, την ανάπτυξη, την ποιότητα ζωής μας που πρέπει να αξιοποιήσουμε. Οι νέες τεχνολογίες προσφέρουν ευκαιρίες για αύξηση της παραγωγής και των υπηρεσιών. Για την Ελλάδα, τα θέματα πληροφόρησης είναι ζωτικής σημασίας, αφού από αυτά εξαρτώνται αποφασιστικά τα ανταγωνιστικά της πλεονεκτήματα. Αν εξασφαλισθούν τέτοια πλεονεκτήματα, θα ενισχυθούν παραγωγικές δυνάμεις που θα μας φέρουν σε άλλα επίπεδα τεχνολογικής, οικονομικής, αλλά και κοινωνικής ανάπτυξης.

Το βασικό εργαλείο της επιτυχίας μας, ακόμα και ιστορικά αν το δούμε, είναι η ικανότητά μας να διαγνώσουμε έγκαιρα τις αλλαγές αυτές, να δούμε πώς θα αποτρέψουμε ή θα ελαχιστοποιήσουμε τις τυχόν αρνητικές τους επιδράσεις και να αξιοποιήσουμε στο έπακρο τις ευκαιρίες που δημιουργούνται. Κράτος, εργαζόμενοι, επαγγελματίες, αγρότες, επιχειρήσεις χρειάζεται να διαμορφώσουμε μια στρατηγική επιτυχίας, και να εγκαταλείψουμε την παθητική θεώρηση. Μπορούμε να πετύχουμε πολλά, αν κάνουμε τις σωστές επιλογές και προσπάθειες.

Στα επόμενα χρόνια, η εισαγωγή του ενιαίου νομίσματος, η απελευθέρωση νέων σημαντικών τμημάτων της παραγωγής, όπως των τηλεπικοινωνιών, της ενέργειας, των μεταφορών, και ενός

ευρύτατου φάσματος υπηρεσιών μέσω του Internet και άλλων δικτύων, θα επιφέρουν ριζικές αλλαγές στον τρόπο λειτουργίας της οικονομίας μας και στα κέρδη ή τις ζημιές που θα έχουμε ως χώρα, όχι μόνο για την οικονομική, αλλά και για τη γεω-πολιτική μας θέση. Η κυβέρνησή μας στην τετραετία αυτή είναι υπόλογος απέναντι στον ελληνικό λαό για το πόσο θα προωθήσει τις οργανωτικές, θεσμικές και άλλες αλλαγές που απαιτούνται, ώστε η κοινωνία μας να βρίσκεται στην όχθη των κερδισμένων και όχι των χαμένων της αρχής του 21ου αιώνα.

Στο πεδίο της οργάνωσης της εργασίας, κάτω από τις πιέσεις των νέων τεχνολογιών και της παγκοσμιοποίησης, συντελούνται θεαματικές μεταβολές. Η κυβέρνηση, σε συνεργασία με τους εργαζόμενους και τους άλλους κοινωνικούς εταίρους, θα αναζητήσει τις αναγκαίες αλλαγές, οι οποίες θα δίνουν μια δυναμική απάντηση στο πρόβλημα. Όταν οι συνθήκες στο παραγωγικό σύστημα αλλάζουν, και μάλιστα όχι μόνο στη χώρα μας, αλλά σε παγκόσμια κλίμακα, η διατήρηση σχημάτων και σχέσεων που δημιουργήθηκαν σε διαφορετικές ιστορικές φάσεις και συσχετισμούς, δεν αποτελεί πειστική απάντηση. Η άρνηση αλλαγής αποτελεί μια εξαιρετικά επικίνδυνη επιλογή, με σημαντικό κόστος, και μάλιστα για τα κοινωνικά στρώματα τα οποία υποτίθεται ότι στοχεύει να προστατέψει μια τέτοια στρατηγική της ακινησίας. Η αλλαγή δεν αφορά στους στόχους. Αφορά στα εργαλεία που πρέπει να χρησιμοποιήσουμε για να διασφαλίσουμε ή να ενισχύσουμε τα στοιχεία εκείνα, που αποτελούν τα κεντρικά χαρακτηριστικά της κοινωνικής διάστασης της πολιτικής. Αυτό που επιδιώκουμε, είναι νέοι πιο αποτελεσματικοί όροι για την εξασφάλιση των στόχων της απασχόλησης, των συνθηκών

εργασίας, της κοινωνικής στήριξης, του επιπέδου διαβίωσης, και γενικά της κοινωνικής υπόστασης των εργαζόμενων μέσα στο σύγχρονο πλαίσιο εργασίας.

Ο Κοινωνικός Διάλογος που ξεκίνησε η κυβέρνηση, αποτελεί ένα βήμα εθνικής συνεννόησης, στο οποίο μπορούν να βρεθούν οι σωστές απαντήσεις στα ζητήματα αυτά. Και είμαι αισιόδοξος, ότι αυτό θα συμβεί.

Ο Κοινωνικός Διάλογος είναι στρατηγικός σχεδιασμός και συνεννόηση για κοινές δράσεις με συναίνεση. Στόχος είναι να βελτιωθεί η θέση όλων των Ελλήνων στις νέες συνθήκες που θα παγιωθούν τα πρώτα χρόνια του επόμενου αιώνα. Είναι η διαμόρφωση συναντίληψης για τις μεγάλες επιλογές που βρίσκονται μπροστά μας, μέσα από την αμοιβαία κατανόηση των προβλημάτων. Σημαντικές μεταρρυθμίσεις σε μια δημοκρατική κοινωνία πρέπει να προέλθουν από μια ευρύτερη συνειδητοποίηση των προβλημάτων, τη διαμόρφωση μιας κοινής πεποίθησης ότι χρειάζεται μια διαφορετική απάντηση στα σημερινά προβλήματα. Αυτό είναι το έργο που έχουμε να επιτελέσουμε, ώστε να μη βρεθούμε σε λίγα χρόνια αντιμέτωποι με χειρότερα προβλήματα, που θα απαιτούν πιο σοβαρές θυσίες. Θυσίες που θα πληρώνουν και για τις καθυστερήσεις που θα έχουν γίνει.

Δεν πιστεύουμε στις αλλαγές για τις αλλαγές. Θεωρούμε ότι σε μια μεταβατική φάση, όπως η σημερινή, είναι ανάγκη να είναι κανείς προσεκτικός, αλλά και σε εγρήγορση απέναντι στις εξελίξεις. Θα προχωρήσουμε προσεκτικά στις αναγκαίες αλλαγές, και μέσα από διαδικασίες κοινωνικού διαλόγου, γιατί πιστεύουμε ότι έτσι θα επιτευχθούν πιο ικανοποιητικές, πιο ισόρροπες και πιο στέρεες

λύσεις. Θέλουμε όμως να προχωρήσουμε και χωρίς μεγάλες καθυστερήσεις, γιατί καθυστερήσεις σε μείζονα ζητήματα συνεπάγονται σημαντικό κοινωνικό κόστος, που παίρνει τη μορφή του αναπτυξιακού ελλείμματος, της ανεργίας, της κοινωνικής υποβάθμισης.

Η ολοκλήρωση των όρων που απαιτούνται για την ένταξή μας στην ONE αποτελεί για την επόμενη διετία πρωταρχικό και στρατηγικό μας στόχο. Στην ομιλία μου κατά την έναρξη του Κοινωνικού Διαλόγου είχα την ευκαιρία να τονίσω στους εκπροσώπους των παραγωγικών και κοινωνικών εταίρων, ότι βρισκόμαστε σε μια ιδιαίτερα κρίσιμη χρονική στιγμή.

Μέσα στο 1998, η μεγάλη πλειοψηφία των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα προχωρήσει στην συγκρότηση της ONE. Η Ελλάδα προσδοκά ότι θα συμμετάσχει, και πρέπει να το πετύχει, δύο χρόνια αργότερα από σήμερα. Τα σημαντικά, όχι μόνο οικονομικά, αλλά και πολιτικά οφέλη από την ισότιμη συμμετοχή μας στο νέο σχήμα δικαιολογούν κάθε προσπάθεια που θα πρέπει να γίνει τώρα. Αν δεν πετύχουμε το στόχο αυτό, θα οδηγήσουμε τη δραχμή σε υποτίμηση, τον πληθωρισμό σε αύξηση, τον εξωτερικό δανεισμό σε ανοδική πορεία και ταυτόχρονα την απασχόληση και την ευημερία σε κάθετη πτώση. Θα έχουμε επιλέξει οι ίδιοι μια εθνική ήττα που θα έχει επιπτώσεις στην κοινωνία και την οικονομία της χώρας, αλλά και στη διεθνή της θέση. Η κυβέρνηση δεν έχει κανένα περιθώριο να αποδεχτεί μια τέτοια προοπτική.

Για άλλη μια φορά επαναλαμβάνω ότι αυτή η πολιτική επιλογή δεν επιβλήθηκε από κάποιο εξωτερικό παράγοντα. Η πολιτική αυτή για μας είναι η μόνη υπεύθυνη απόφαση, εφόσον επιλέγουμε να μη περιθωριοποιηθούμε, εφόσον επιθυμούμε την αναπτυξιακή πορεία